

Manifest del 20 de novembre

Dia de la Memòria Trans a Catalunya

Avui, 20 de novembre, commemorem el **Dia Internacional de la Memòria Trans**, en record de totes les persones trans víctimes de transfòbia i un assassinat social. No és només un dia per plorar, sinó per **reivindicar el dret a viure amb dignitat**, sense por, sense violència i amb les mateixes oportunitats que qualsevol altra persona.

Aquest dia va ser creat l'any 1998 per **Gwendolyn Ann Smith**, dona trans i activista, en memòria de **Rita Hester**, dona trans afroamericana brutalment assassinada.

El silenci que va envoltar el seu crim va provocar una resposta col·lectiva: una vigília amb espelmes per mantenir viva la seva memòria. Des d'aleshores, cada 20 de novembre encenem una flama per elles, ellis i ells per tota persona trans que continua resistint.

Perquè recordar és també una forma de lluita, de visibilitzar i d'exigir justícia.

A casa nostra, la transfòbia continua deixant una empremta dolorosa.

Una de cada tres persones trans ha estat discriminada en cercar feina, i gairebé una de cada tres afirma haver viscut situacions de discriminació davant l'administració pública.

Més d'una de cada cinc ha patit violència física o sexual.

I darrere d'aquestes xifres hi ha vides colpejades, històries de silenci i de lluita quotidiana.

Revertir aquesta realitat és una qüestió urgent de drets humans.

Les dades sobre salut mental són igualment alarmants: més de la meitat de les persones trans han tingut pensaments suïcides, i prop d'un terç n'ha fet algun intent.

No es tracta d'un dolor individual, sinó del resultat d'una violència social que exclou, estigmatitza i nega el dret a existir plenament.

Els suïcidis de persones trans són conseqüència directa de la transfòbia estructural i del silenci institucional.

Avui volem fer un record especial per a les **persones joves i menors trans** que no van trobar suport ni escolta, i que van ser empeses al límit per un entorn hostil i ser víctimes d'assetjament, com ratifiquen les dades publicades per el REVA i USAV amb un increment significatiu i alarmant. Cada vida trans perduda és un **assassinat social una derrota com a societat** ; cada gest d'amor i reconeixement, una **llavor de vida**.

També volem recordar les generacions trans que van ser reprimides, empresonades i humiliades durant la dictadura i la transició.

Persones que van sobreviure a la violència policial i a les lleis que condemnaven la seva existència.

Avui exigim **reparació i justícia històrica** per aquelles vides trencades i silenciades.

La realitat trans és diversa i plural.

No podem parlar de drets trans sense reconèixer les persones **migrades, racialitzades, majors, en situació de dependència, empresonament o no binàries**, sovint oblidades fins i tot dins del mateix moviment.

La diversitat és la nostra força política i comunitària.

La memòria és un acte de resistència i d'esperança.

Reivindicar-la és **posar la vida al centre** i reclamar polítiques públiques reals i efectives contra la transfòbia: una salut integral i despatologitzada, una educació inclusiva i un treball digne sense discriminació.

Avui alcem la veu per **construir una societat on ser trans no impliqui risc, dolor ni por**, on viure sigui un dret i no un acte de resistència.

Perquè la nostra existència és coratge, és amor i és justícia.

Cap més mort per odi, cap més vida condemnada per la indiferència.

Comissió de Coordinació del Consell Nacional LGBTI